

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.II.37.456/2023/4.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Áj Ügyvédi Iroda

dr. Áj Tibor ügyvéd

cím2

Az alperes: Építési és Közlekedési Miniszter

(1054 Budapest, Alkotmány u. 5.)

Az alperes képviselője: Dr. Veres Ildikó kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közlekedésfelügyeleti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 19.K.704.570/2022/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 19.K.704.570/2022/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az Innovációs és Technológiai Minisztérium Közúti Közlekedési Ellenőrzési Főosztálya, mint elsőfokú hatóság 2020. október 22-én 8:02 perckor a Nemzeti Tengelysúlymérő Rendszer (mérőpont helyszíne: Gy28J-M7 Velence (43,9 km), jobb oldal, GPS koordináta: 4714.754, 1838.85) által rögzített mérési adatok alapján ellenőrizte a felperes üzemeltetésében lévő Ford gyártmányú CHK1 típusú, rendszám1 forgalmi rendszámú, H honosságú közúti járműből és a rendszám2 forgalmi rendszámú, H honosságú pótkocsiból álló járműszerelvényt (a továbbiakban: járműszerelvény). A járműszerelvénynek a mérőeszköz üzemelési hibahatárral korrigált mért össztömege a mérés időpontjában 40.100 kg volt. Az elsőfokú hatóság a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a járműszerelvény a túlterhelten való közlekedéshez közútkezelői hozzájárulással nem rendelkezett. Ezért a felperest a 2020. október 26-án kelt, TSM/N1/00/9/12641/01/2020. számú határozatával 50.000 Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte.

[2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd, az Innovációért és Technológiáért felelős miniszter 2021. április 12-én kelt, MKEF/31868/2021-ITM számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatát a meghatározott össztömeget, tengelyterhelést, tengelycsoport-terhelést és méretet meghaladó járművek közlekedéséről szóló 36/2017. (IX.18.) NFM rendelet 2. § (1) bekezdésére, a közigazgatási szabályszegések szankcióinak átmeneti szabályairól, valamint a közigazgatási eljárások reformjával összefüggésben egyes törvények módosításáról és egyes jogszabályok hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. évi CLXXIX. törvény 2. § (1) bekezdés a) pontjára, a

közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételéről szóló 410/2007. (XII.29.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdésére, 4. számú mellékletére, a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 9. §-ára, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 21. § (1) bekezdés d) pontjára, 21/A. § (2) bekezdésére, 21. § (3b) bekezdésére, valamint a mozgásban lévő közúti járművek tengelyterhelésének mérésére szolgáló mérőeszközök méréstechnikai követelményeiről szóló 22/2017. (VIII.17.) NGM rendelet 1. § h) pontjára és annak mellékleteire alapította. Kifejtette, az elsőfokú hatósági eljárás alapja a Nemzeti Tengelysúlymérő Rendszer (a továbbiakban: TSM rendszer) által rögzített mérés, így azt kell vizsgálni, hogy ezen mérés és annak eredménye alapján jogsértés megállapítható-e. Rögzítette, hogy az üzembentartónak objektív felelőssége áll fenn, csak a Kkt. 21/A. §-ában foglaltak szerint mentheti ki magát.

[3] A felperes jogi képviselője az alperes határozatát 2021. április 26. napján vette át, az ellen elektronikusan 2021. május 19-én keresetet terjesztett elő Budapest Főváros Kormányhivatalánál, mely a keresetlevelet 2021. május 21-én továbbította az Innovációs és Technológiai Minisztérium Hatósági Koordinációs Főosztályának ITMHKF tárhelyére.

A kereseti kérelem és a védirat

[4] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi jogelőd határozatának megváltoztatását és az elsőfokú határozat megsemmisítését, másodlagosan az alperesi jogelőd határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését és szükség esetén a az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[5] Az alperes elsődlegesen a felperes keresetének a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontjára és a BH2021.5.152 számú eseti döntésre tekintettel a felperes keresetének visszautasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság végzése, a Kúria első végzése és a Jogegységi Panasz Tanács jogegységi hatályú határozata, a Kúria második végzése

[6] Az elsőfokú bíróság 2021. június 28-án kelt, 19.K.704.074/2021/3. számú, a peres aktában a bíró által eredetben aláírt végzésével a felperes keresetlevelét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés l) pontja alapján visszautasította. Megállapította, hogy az alperes határozatát a felperes jogi képviselője a tértivevény tanúsága szerint 2021. április 26-án szabályszerűen átvette. Az alperes határozatával szemben a felperes elektronikusan 2021. május 19-én Budapest Főváros Kormányhivatalánál terjesztette elő a keresetlevelet. Budapest Főváros Kormányhivatala 2021. május 21-én – a keresetindításra nyitva álló határidőn belül – elektronikusan továbbította a keresetlevelet az Innovációs és Technológiai Minisztérium Hatósági Koordinációs Főosztályához. Erre figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a keresetlevelét a vonatkozó törvényi előírás, valamint az alperes határozatában adott tájékoztatás ellenére az IKR rendszeren keresztül Budapest Főváros Kormányhivatalához

nyújtotta be, nem pedig az elsőfokon eljáró közigazgatási szervhez, így keresetlevelét nem a jogszabályban meghatározott módon terjesztette elő.

[7] Az elsőfokú bíróság 19.K.704.074/2021/6. számú végzésében tájékoztatta a feleket, hogy adminisztrációs okból tévesen nem a 3. sorszámú végzés aláírt példányával egyező szövegű példányt kiadmányozott, ezért azt a feleknek megküldte.

[8] A felperes fellebbezése folytán eljáró Kúria a 2021. november 10-én kelt Kpkf.II.40.840/2021/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság keresetlevelet visszautasító végzését helybenhagyta.

[9] A Kúria másodfokú végzése ellen az alperes jogegységi panaszeljárást kezdeményezett, amelynek eredményeként a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa 2022. szeptember 20-án kelt, Jpe.I.60.003/2022/9. számú jogegységi hatályú határozatával megállapította, hogy a Kpkf.II.40.840/2021/2. számú, jogegységi panasszal támadott végzés jogkérdésben eltér a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú – a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett – végzéstől és az eltérés nem volt indokolt. Az indokolatlan eltérés miatt a jogegységi panasszal támadott végzést hatályon kívül helyezte, a Kúria másodfokú tanácsát új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A bíróságokra kötelező jogértelmezésként úgy foglalt állást, hogy ha a felperes a keresetlevelet nem megfelelő helyen nyújtotta be, és a keresetindítási határidőben a keresetlevél a vitatott cselekmény megvalósító közigazgatási szervhez, többfokú közigazgatási eljárásban hozott cselekmény esetén az első fokon eljáró közigazgatási szervhez nem érkezett meg, a keresetlevelet elkészttség okán a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell visszautasítani.

[10] A Kúria 2022. december 12-én kelt Kpkf.II.39.538/2022/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság 19.K.704.074/2021/3. számú végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Indokolásában kifejtette, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának határozata a perbeli jogkérdés értelmezése tekintetében kötelező, amelyre tekintettel a Kúria a felperes fellebbezésének elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja alapján kell visszautasítani, mert a téves helyen és a keresetindítási határidőt elmulasztva előterjesztett keresetlevelet elkészttség okán a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerint kell visszautasítani. A megismételt eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak az időközben bekövetkezett esetleges perbeli cselekmények figyelembevételével kell eljárnia.

[11] Az alperes nyilatkozatában elsődlegesen a per megszüntetését kérte. Hivatkozott a Kúria BH2021.5.152 számon közzétett döntésére, valamint a jelen ügyben született Kpkf.II.39.538/2022/3. számú végzésre, és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/D. § (1) bekezdésére, valamint a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontjára. Álláspontja szerint az, hogy a keresetlevél a 30 napos keresetindítási határidőn belül mégis eljutott az ITMHKF tárhelyre, a felperestől teljesen függetlenül, a felperes ráhatása nélkül, eshetőlegesen következett be. Egy olyan közigazgatási szervnél, Budapest Főváros Kormányhivatalnál történő előterjesztés, amely nem is volt érintett a szóban forgó közigazgatási eljárásban, mindenképpen a jogi képviselővel eljáró felperes terhére értékelendő, Budapest Főváros Kormányhivatalának gyors eljárása nem

vehető figyelembe a felperes előnyére. A felperesi mulasztás jogkövetkezményei alóli mentesítés ahhoz vezetne, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes az ország bármely hatóságánál benyújthatná keresetlevelét, ezáltal kiüresedne a Kp. 39. § (1) bekezdése. Az alperes az ügy érdemét illetően a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú peres eljárás és a jogerős ítélet

[12] A megismételt eljárásban az alperes az elsőfokú bíróság felhívására akként nyilatkozott, hogy amennyiben a felperes a keresetlevelet a határozat jogorvoslati tájékoztatójának megfelelően nyújtja be, úgy azt az Innovációs és Technológiai Minisztérium Hatósági Koordinációs Főosztálya az ITMHKF tárhelyen érkeztette volna. Az ITM Hatósági Koordinációs Főosztálya a kereset előterjesztésekor hatályos ITM Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 4/2019. (II.28.) ITM utasítás 1. melléklet 160. § (5) bekezdése és 2. függelék I.6.3.2 d5) pontja alapján a peres képviselet ellátásával és a keresetek bíróság felé történő továbbításával kapcsolatban koordinálja az alperes első-, és másodfokú hatóság közigazgatási határozatok ellen indított keresetekkel kapcsolatos munkáját.

[13] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes MKEF/31868/2021-ITM számú határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte.

[14] Az alperes keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján alapuló visszautasítására való hivatkozásával (illetve az eljárás Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján történő megszüntetésével) kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes a határozatot 2021. április 26-án vette át, azzal szemben elektronikus úton 2021. május 19-én Budapest Főváros Kormányhivatalánál terjesztette elő a keresetlevelet, amely 2021. május 21-én – a keresetindításra nyitva álló 30 napos határidőn belül – elektronikus úton továbbította azt az Innovációs és Technológiai Minisztérium Hatósági Koordinációs Főosztályához, az ITMHKF megjelölésű hivatali tárhelyre. Hangsúlyozta, az alperes a perben benyújtott nyilatkozatában elismerte, hogy amennyiben a felperes a keresetlevelet a határozat jogorvoslati tájékoztatójának megfelelően nyújtja be, úgy azt az Innovációs és Technológiai Minisztérium Hatósági Koordinációs Főosztálya szintén az ITMHKF tárhelyen érkeztette volna. Utalt a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.I.60.003/2022/9. számú jogegységi hatályú határozatára, a Kúria Kpkf.II.39.538/2022/3. számú hatályon kívül helyező végzésére és mindezek figyelembevételével megállapította, hogy a perbeli esetben a felperes keresetlevele a törvényes határidőben megérkezett arra a hivatali tárhelyre, ahova akkor is be kellett volna nyújtani, ha a felperes a határozat jogorvoslati tájékoztatójában foglaltaknak megfelelően jár el. A keresetlevél téves helyen történő benyújtása csak abban az esetben járhat a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazásával, ha a keresetlevél nem érkezik meg a keresetindítási határidőben az alpereshez, illetve többfokú közigazgatási eljárásban az elsőfokú közigazgatási szervhez. Ellenkező esetben, vagyis, ha a keresetlevelet a téves címzett határidőben megküldi a megfelelő közigazgatási szervhez, mint ahogyan az a jelen ügyben is történt, elkészségről beszélni fogalmilag kizárt. Rámutatott, az alperes azt nem vitatta, hogy a keresetlevél határidőben megérkezett arra a hivatali tárhelyre, amely az ilyen típusú ügyekben a keresetlevelek elektronikus fogadására szolgál, kizárólag azzal érvelt, hogy mindez a felperes közrehatásától függetlenül történt, amely a javára nem vehető figyelembe. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának határozatából

nem következik olyan értelmezés, hogy ne lehetne a felperes javára figyelembe venni, ha a keresetlevél téves helyen való benyújtása esetén a keresetlevél a felperes közreműködése nélkül érkezik meg határidőben a megfelelő helyre. A tisztességes és méltányos eljárás követelményéből fakadóan a bíróság úgy találta, hogy ez a körülmény nem lehet indok a keresetlevél visszautasítására, különös tekintettel arra, hogy közigazgatási perekben a keresetlevél benyújtása hatályának fenntartására csak nagyon szűk körben van lehetőség. Végül e körben kiemelte, a Jogegységi Panasz Tanács a bíróságokra kötelező jogértelmezése az elkésettségen alapuló visszautasításnak két feltételét állapította meg: téves helyen való benyújtás és a keresetlevélnek a törvényes határidőben való meg nem érkezése a megfelelő helyre. A két feltétel közül a jelen ügyben az utóbbi nem teljesült, így sem a keresetlevél visszautasítására, sem az eljárás megszüntetésére nem volt mód. Megjegyezte, a BH2021.5.152 számon közzétett eseti döntés sem volt alkalmazható, annak eltérő tényállása miatt.

[15] A per érdemében megállapította, az alperes a határozata meghozatala során abból a téves meggyőződésből indult ki, hogy a TSM rendszer mérőpontjának mérési eredményéhez képest semmilyen más okirat vagy körülmény nem alkalmas a járműszerelvénnyel súlyának hiteles megállapítására, a TSM-beli mérési eredmények vitatására. A bíróság ezzel szemben megállapította, hogy a Kkt. 21/K. § (2a) bekezdéséből nem következik olyan értelmezés, miszerint a felperes a rendelkezésére álló más bizonyítékokkal ne tudna a TSM rendszer mérési eredményével szemben bizonyítani. Rámutatott, a tényállás tisztázási kötelezettség nem jelentheti azt, hogy a törvényi vélelem mögé bújva, minden egyéb körülmény figyelmen kívül hagyásával, mintegy automatizált módon kerül sor a határozat meghozatalára függetlenül attól, hogy az egyéb körülmények a tényállás mélyebb tisztázását tennék szükségessé. E körben azt is szükséges hangsúlyozni, hogy a mérés helyességét a törvény csupán vélelmezi, amely vélelem megdönthető, azaz a mérés esetleges pontatlansága a felperes által bizonyítható. A felperes ennek megfelelően a megelőző eljárásban nem volt elzárva attól, hogy a TSM mérőpont mérési eredményével szemben bizonyítson, bizonyítást kezdeményezzen. Az alperes, önmagában arra hivatkozással, hogy a felperes bizonyítékai a TSM-beli mérést megelőző időpontra vonatkoznak, nem mentesülhet a bizonyítékok egyenkénti és összességében történő értékelésének kötelezettsége alól. Kifejtette, a felperes által hivatkozott és csatolt dokumentumok észszerű kételyeket támasztottak a határozati tényállás megalapozottságát illetően, a bíróság azonban nem veheti át az alperesnek az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ából levezethető, a bizonyítékok egyenkénti és összességében történő értékelésére, a tényállás teljes körű feltárására vonatkozó kötelezettségének teljesítését, mert ezzel jogellenesen elvonná annak hatáskörét.

A felülvizsgálati kérelem

[16] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[17] Kifejtette, az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény 72. §-a alapján a Bszi. 12/A. § alcímen beiktatott és bevezetett korlátozott precedens-rendszer alapján a Törvényszék a kúriai jogértelmezéshez kötve van. Hangsúlyozta, a Kúria Jogegységi Panasz Tanács Jpe.I.60.003/2022/9. iránymutatása szerint másodfokon eljáró Kúria a

Kpkf.II.39.538/2022/3. végzésben megfogalmazott döntése jogi indokai között egyértelműen rögzítette, hogy „az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja alapján kell visszautasítani, mert a téves helyen és a keresetindítási határidőt elmulasztva előterjesztett keresetlevelet elkészttség okán a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerint kell visszautasítani.” ([14] bekezdés).

[18] Ezen kúriai megállapításnak eleget téve a Törvényszéknek az eljárást meg kellett volna szüntetni, a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján. Előadta, a Törvényszék az ítélet [17] -[21] bekezdéseiben téves következtetést vont le, és így helytelen megállapításokat tett a Kúria Jogegységi Panasz Tanács és a másodfokon eljáró Kúria perbeli iránymutatásaiból az elkészttségen alapuló kereset-visszautasítás két feltételével (hely és határidő) kapcsolatosan, amikor megállapította, hogy a felperes javára figyelembe vehető a ráhatása nélküli határidőben történő kereset-továbbítás.

[19] Álláspontja szerint, ha a felperes jogi képviselővel jár el és a keresetlevelét a jogszabályban meghatározott helyen is előterjeszti, úgy csakis ebben az esetben kell vizsgálni a határidő megtartottságát. Amennyiben a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét kizárólag a nem jogszabályban meghatározott helyen, nyomtatványon és nem megfelelő alkalmazással nyújtja be, a bíróságnak elsődlegesen a benyújtás helye alóli kivételeket kell vizsgálnia és amennyiben a kivétel szabályok nem alkalmazhatóak, - mint a perbeli esetben - úgy a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell a keresetlevelet visszautasítania.

[20] Hivatkozott a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 346. § (4) bekezdésére és kifogásolta, hogy a Törvényszék az ítélet [61]-[71] bekezdéseiben nem tért ki az első alkalommal kiadott 19.K.704.074/2021/3. számú végzés elleni, 2021. július 5. napján kelt, felperesi fellebbezésre és az azt követő adminisztrációs hibából történt végzéscserére, továbbá az ítélet indokolásából hiányzik a felperes nyilatkozata a fellebbezésével kapcsolatosan. Nem derül ki továbbá az sem, hogy felperes a számára kedvezően „kicsérélt” visszautasítási jogalap – Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja – alapján a bíróságra a keresetét szabályszerűen és határidőben újólal benyújtotta-e.

[21] Végül azt kifogásolta, hogy a Törvényszék az ítélet [8] és [18] bekezdéseiben a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pont helyett hibásan hivatkozott visszautasítási indokként a Kp. 48. § (1) bekezdés j) pontjára.

[22] A felperes a felülvizsgálati eljárás során nem tett nyilatkozatot.

A Kúria határozata és jogi indokai

[23] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[24] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

[25] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, az alperes felülvizsgálati kérelmében a per érdemében tett ítéleti megállapításokat nem, kizárólag azt kifogásolta, hogy az eljárás bíróság az eljárás megszüntetése iránti kérelmének nem adott helyt. Erre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati eljárásban kizárólag azt vizsgálta, jogszerűen döntött-e az eljárás bíróság, amikor az eljárást a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja és a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján nem szüntette meg.

[26] Az alperes e körben azzal érvelt, hogy az eljárás bíróság eltért a Kúria Jpe.60.003/2022/9. számú határozatától és az annak nyomán született Kpkf.II.39.538/2022/3. számú végzés [14] bekezdésében foglalt rendelkezéstől.

[27] A Kúria erre figyelemmel azt vizsgálta először, hogy fennáll-e ügyazonosság a Jpe.I.60.003/2022/9. számú döntés, a Kpkf.II.39.538/2022/3. számú végzés és a perbeli ügy között, „amennyiben ugyanis az ügyek az azonos jogi háttér mellett eltérő tényállásúak, azaz a jogkérdés elbírálása szempontjából a releváns tényállási elemek nem összevethetőek, nincs ügyazonosság” (Jpe.I.60.007/2022/6. számú határozat).

[28] A Kúria e körben azt vizsgálta, hogy a jogkérdés szempontjából releváns tényállási elemek alapján fennáll-e az ügyazonosság. A Kúria Jpe.I.60.007/2022/6. számú határozatában elemezte az ügyazonosság fogalmát, és megállapította, hogy „[a]z ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, továbbá közigazgatási perben – a kérelemhez kötöttség és a közigazgatási ügy tárgya által meghatározott vizsgálat miatt – a hatósági, a kereseti és a felülvizsgálati kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit. Nincs ügyazonosság: eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyazonosság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén.”

[29] A Kúria Jpe.I.60.003/2022/9. számú döntésében foglalt (és az azt követően született Kpkf.II.39.538/2022/3. számú végzés) tényállása szerint a felperes jogi képviselője 2021. április 26. napján vette át a másodfokú határozatot, amellyel szemben elektronikus úton 2021. május 19-én keresetet terjesztett elő Budapest Főváros Kormányhivatalánál, mely hatóság a keresetlevelet 2021. május 21-én továbbította az alperesnek.

[30] Ezzel szemben a megismételt eljárás során az eljárás bíróság felhívására az alperes akként nyilatkozott, hogy ha a felperes a jogorvoslati tájékoztatásban megjelölt tárhelyre küldte volna meg a keresetlevelét, az az ITMHKF tárhelyre érkezett volna. Az alperes nyilatkozata szerint „az, hogy a keresetlevelét a 30 napos keresetindítási határidőn belül mégis eljutott az ITMHKF tárhelyre, a felperestől teljesen függetlenül, felperes ráhatása nélkül, eshetőlegesen következett be”. Vagyis mindamellett, hogy a felperes kétségtelenül téves helyen nyújtotta be keresetlevelét, Budapest Főváros Kormányhivatala azt akként továbbította, hogy az határidőben beérkezett arra a tárhelyre, ahova a keresetlevelet helyesen is be kellett volna küldenie a felperesnek.

[31] A jelen per tényállása tehát a Jpe.I.60.003/2022/9. számú határozatot követően annyiban pontosult, hogy fény derült arra, hogy a felperes keresetlevelét Budapest Főváros Kormányhivatala arra a tárhelyre továbbította a keresetindítási határidőn belül, amelyre az helyes megküldés esetén is megérkezett volna. A felperes keresetlevele tehát határidőben megérkezett az elsőfokú hatósághoz.

[32] Megállapítható tehát, hogy a Jpe.I.60.003/2022/9. számú határozatban foglalt tényállás releváns körben módosult, mert annak egyik releváns tényállási eleméről (a keresetlevél nem érkezett meg a megfelelő hatósághoz a keresetindítási határidőben) a megismételt eljárásban kiderült, hogy nem valós. Minderre tekintettel a Kúria Jpe.I.60.003/2022/9. számú határozata és az annak nyomán született Kpkf.II.39.538/2022/3. számú végzés tényállása és a perbeli ügy tényállása között ügyszoroság nem áll fenn, a két tényállás között lényeges különbség van, így a Kúria Jpe.I.60.003/2022/9. számú határozata és az annak nyomán született Kpkf.II.39.538/2022/3. számú végzés a megismételt eljárásban eljáró bíróságot nem kötötte.

[33] Az alperes felülvizsgálati kérelmében azt is kifogásolta, hogy az eljáró bíróság eltért a BH2021.5.152. számon közzétett, Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú végzéstől. E végzés tényállása szerint a felperes az alperes határozatában foglalt jogorvoslati tájékoztatás ellenére a 2020. április 23. napján átvett határozat ellen 2020. május 20. napján az alperesnél e-papír szolgáltatás útján, valamint az elsőfokú bíróságnál 2020. május 21. napján papír alapon keresetlevelet terjesztett elő, arra hivatkozással, hogy az elsőfokú hatóság nem rendelkezik elektronikus kapcsolattartási lehetőséggel. Az elsőfokon eljáró bíróság a felperes keresetlevelét a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján – utalva a Kp. 39. § (1), (3) bekezdéseire és a 49. § (1) bekezdés b) pontjára – visszautasította. A felperes fellebbezése alapján eljáró Kúria mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[34] Ezen végzés tényállását összevetve a perbeli ügy tényállásával megállapítható, hogy ugyan mindkét ügyben a keresetlevél elkészítésének kérdése merült fel, az ügyszoroság fennállása nem állapítható meg, tekintettel arra, hogy a BH2021.5.152. számon közzétett, Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú végzés alapjául szolgáló ügyben nem merült fel tényállási elemként, hogy a keresetlevél a kereset benyújtására nyitva álló határidőben a Kp. 39. § (1) bekezdésének megfelelő szervhez megérkezett, abban az ügyben ugyanis nem volt vitatott, hogy határidőben nem érkezett meg a keresetlevél. Következésképpen az eljáró bíróság a tényállás nem egyezősége miatt jogszerűen tért el a BH2021.5.152. számon közzétett, Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú végzéstől.

[35] A Kúria vizsgálta, helytállóan járt-e el a bíróság akkor, amikor az alperes kérelme ellenére a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja, illetve Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem szüntette meg az eljárást.

[36] A perbeli esetben az alperes maga sem vitatta, hogy a felperes keresetlevele – a téves benyújtás ellenére – határidőben megérkezett az elsőfokú hatósághoz. Mivel a téves helyen való benyújtást a jogalkotó külön visszautasítási okként nem szabályozza, önmagában a téves helyen történő benyújtás miatt nincs helye a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján történő visszautasításnak, illetve az alapján az eljárás megszüntetésének. Egységes a joggyakorlat a

tekintetben, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból is fakadóan, az, hogy a jogalkotó nem nevesíti a téves helyen történő előterjesztést külön visszautasító okként, nem értékelhető az ügyfelek hátrányára. Ha a keresetlevél határidőben megérkezik a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási szervhez, úgy az a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerinti visszautasító okként megjelöltek szerint nem lehet elkésett, arról a bíróságnak érdemben döntenie kell. (Kpkf.II.41.022/2021/2., Kpkf.41.081/2021/2., Kpkf.II.41.142/2021/2., Kpkf.IV.39.104/2022/2., Kpkf.I.41.005/2021/2., Kpkf.IV.40.958/2021/2., Kpkf.IV.40.964/2021/2., Kpkf.IV.40.978/2021/2., Kpkf.I.41.015/2021/2., Kpkf.I.41.025/2021/2., Kpkf.IV.40.968/2021/2., Kpkf.II.40.962/2021/2., Jpe.60.007/2022/6.). Erre figyelemmel helytállóan foglalt állást az eljáró bíróság, amikor kifejtette, a keresetlevél téves helyen történő benyújtása csak abban az esetben járhat a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazásával, ha a keresetlevél nem érkezik meg a keresetindítási határidőben az alpereshez, illetve többfokú közigazgatási eljárásban az elsőfokú közigazgatási szervhez. A perbeli esetben ezzel szemben a keresetlevél az elsőfokú hatósághoz határidőben beérkezett, így a keresetlevél visszautasításának, illetve ez okból az eljárás megszüntetésének nem volt helye.

[37] Az alperes emellett alaptalanul hivatkozott az indokolási kötelezettség megsértése is. A perbeli esetben az alperes hivatkozásával szemben nem történt „végzéscsere”, hanem a helyes végzés megküldésére került sor, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem pedig az ügy érdeme szempontjából nem minősülnek releváns tényállási elemnek.

[38] Az eljáró bíróság jogerős ítéletének indokolásában valóban a Kp. 48. § (1) bekezdés j) pontjára hivatkozott az i) pont helyett, ez azonban az ügy érdemét és az ítélet érthetőségét semmilyen módon nem érinti.

[39] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria az eljáró bíróság ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A határozat elvi tartalma

[40] *Amennyiben a jogkérdés elbírálása szempontjából a releváns tényállási elemek nem vethetők össze, nem áll fenn ügyazonosság.*

[41] *Amennyiben a keresetlevél téves helyen történő benyújtása ellenére az elsőfokú hatósághoz határidőben beérkezik, a keresetlevél visszautasításának, illetve ez okból az eljárás megszüntetésének nincs helye.*

Záró rész

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

[43] Tekintettel arra, hogy a felperesnek a felülvizsgálati eljárás során költsége nem merült fel, arról a Kúria nem határozott.

[44] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre tekintettel a 39. § (3) bekezdés d) pontja és az 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[45] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. október 25.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró,
Dr. Figula Ildikó s.k. bíró, Dr. Szilas Judit s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő